

Jimmie Åkesson: Jultal 2013

Talare

Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum

17 december 2013

Plats

Digitalt

Jag tänkte börja med att ljuga lite för er. Det kanske låter underligt att använda tiden i ett sådant här sammanhang till att ljuga, men jag tror att syftet ska klarna så småningom. Det finns en norsk folksaga som jag tänker på ibland. Det är en ganska lång saga och den finns i flera olika varianter. Jag ska inte berätta hela här. I slutet av sagan blir huvudpersonen, en ung man, ombedd av en osympatisk kung att ljuga en tunna full med lögner. Om han klarar det så har kungen lovat att han ska slippa bli avrättad och dessutom så ska han få gifta sig med prinsessan. Det är kungen själv som ska avgöra om tunnan är full med lögner. Den listige unge mannen börjar då avslöja hemligheter som är besvärande för kungen. Han avslöjar pinsamhet efter pinsamhet. Kungen blir allt mer upprörd, och precis som osympatiska kungar gör när de avslöjas som mindre dugliga ropar kungen: Det är lögn! Det är lögn! När den unge mannens avslöjanden blir alltför besvärliga inser kungen att det enda sättet att få stopp på spektaklet är att säga att tunnan nu är full och att mannen får behålla sitt liv och dessutom gifta sig med prinsessan. Så slutar sagan gott, som sagor ska göra - och särskilt sagor så här kring jul. Men allt är ju inte sagor, och alla osympatiska kungar är inte sagofigurer. Det är inte lika lustigt med härskare, som skriker lögn åt sanningar som besvärar dem, när man vet att det faktiskt är på riktigt. Ibland så känner jag, att jag och andra företrädare för mitt parti är den där unge mannen i sagan. Vi påtalar det skamliga i att samhället idag tycks se ner på de människor som har byggt vårt land och vår välfärd. Vi berättar att många äldre lever med inga eller mycket små ekonomiska marginaler. Vi berättar att man på äldreboenden har börjat servera ett halvt ägg till frukosten - eller på andra sätt ransonera maten - för mer har man inte råd med. Vi påtalar att det faktiskt inte finns obegränsat med pengar och att de som finns i högre grad borde gå till de människor som har byggt vårt land. Då får vi höra: "Det är lögn! Det är lögn! Ni ställer grupper mot varandra!" Vi använder riksdagens utredningstjänst för att kunna redovisa för väljarna vad vår invandringspolitik får för ekonomiska konsekvenser. Resultatet använder vi sedan när vi presenterar vår politik, till exempel i samband med budgeten. Genast här man någon företrädare för

regeringen: "Det är lögn! Det är lögn!" Och det utan att egentligen närmare motivera varför. Vi säger att Sverige slits isär. Sverige slits isär av en tydlig splittringspolitik, en alltför omfattande invandring och en slapp attityd gentemot många av de som vill bosätta sig i vårt land. Då hör man integrationsministern jämra sig: "Det är lögn! Det är lögn!" Vi oroar oss för ökande otrygghet och våld på gator och torg. Vi menar dessutom att eftersom undersökningar visar att den upplevda otryggheten drabbar kvinnor i hög utsträckning så är tryggheten också en viktig jämställdhetsfråga. Här skriks det ännu högre: "Det är lögn! Det är lögn!" Det är bara benägenheten att polisanmäla som ökar, påstår man. Och dessutom menar man att jämställdhetspolitik inte handlar om problemet med att många människor, och då i synnerhet kvinnor, är rädda för att gå ut på kvällen. Det är minsann viktigare att förskolebarn kontrolleras noga så att de inte leker på fel sätt! Så, om man frågar våra motståndare så ljuger jag nästan jämt. Man kan ju undra om inte den där tunnan är full snart. Och jag tänker fortsätta avslöja kungarna Fredrik Reinfeldt och Stefan Löfven, och alla andra i deras hov. Och var så säkra, de kommer att fortsätta ropa: "Det är lögn! Det är lögn!" Jag låter dem göra det. Jag vet att fler och fler förstår att det där mest handlar om att de saknar riktiga argument, att de egentligen inte är särskilt stolta över vad deras respektive partier har gjort med Sverige. Och vem vet, kanske, kanske att den där tunnan ändå blir riktigt full en dag. Nu ska jag sluta ljuga för den här gången. Det är ju något särskilt med julen. Man känner sig liksom lite mer from, lite mer ödmjuk. Man sänder en tanke till våra förfäder som en gång skapade denna märkliga högtid med alla dess fantastiska seder, traditioner och vackra kristna - och förkristna - symboler. Man riktar sina tankar till familjen, till släktingar man sällan träffar och till andra människor som man tycker om och uppskattar. Men viktigast av allt tycker jag är att man skänker en tanke till de medmänniskor som inte har det lika bra som kanske du och jag har. Till missbrukaren som sover på en smutsig bit kartong i en trappuppgång i någon av Stockholms förorter. På den ensamma damen på äldreboendet i Umeå, som inte har några vänner eller familj kvar i livet och tvingas fira julen i sin ensamhet. På den lilla syriska pojken som fryser i ett trasigt tält i ett flyktingläger i Jordanien. På den unga kvinnan som rymt hemifrån, från hot och våld, och lever ett farligt liv på gatorna i Malmö. Exempelen på hjärtskärande människoöden är många. Alldeles för många. Och även om man naturligtvis ska ha det i åtanke året om så tycker jag att det just den här årstiden passar bra att påminna om att alla kan göra något för att hjälpa någon annan. Man kan till exempel skänka en slant till något syfte som man tycker är behjärtansvärt. Eller till flera. Det tänker jag göra. Men jag

tänker också unna mig att spendera tid med min familj och få äta och dricka gott under julen, som man ska, och det hoppas jag innerligt att jag inte är ensam om. Tack för att ni tog er tid att lyssna. Jag hoppas att ni alla får en riktigt god jul.

Taggar

2010-tal, 2013, Jultal, Man, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-jultal-2013>